



Emma Willaredt  
Miljö- och samhällsbyggnadsavd.  
010-2236300  
emma.willaredt@lansstyrelsen.se

Regeringskansliet  
Miljödepartementet  
103 33 Stockholm

## Remiss om Naturvårdsverkets redovisning av regeringsuppdraget Prövning av miljöfarliga verksamheter och krav på bland annat upprättande av miljökonsekvensbeskrivning

Miljödepartementet har översänt Naturvårdsverkets redovisning av regeringsuppdraget *Prövning av miljöfarliga verksamheter och krav på bland annat upprättande av miljökonsekvensbeskrivning* för eventuella synpunkter.

### Sammanfattning

Länsstyrelsen tillstyrker i huvudsak de förslag till förändringar som Naturvårdsverket föreslår i sin redovisning.

Länsstyrelsen anser att det är positivt att en översyn görs av lagstiftningen inom området, och att de förtydliganden som görs är viktiga. Det är också en god ambition att genomföra förändringar som innebär en minskning av antalet undantag, särskilt inom avfallsområdet. Länsstyrelsen konstaterar dock att det inom vissa områden fortfarande kommer att finnas vissa oklarheter och behov av vägledning.

Av Länsstyrelsens särskilda synpunkter framgår ytterligare några förslag till förändringar och vi påtalar även några otydligheter där vägledning kommer att behövas.

### Särskilda synpunkter

#### 4 REVIDERING AV IUF OCH MPF MED ANLEDNING AV IED

##### 4.2.2 BEGREPPET INDUSTRIUTSLÄPPSVERKSAMHET OCH DESS DEFINITION

Länsstyrelsen anser att förtydligandet om att man ska utgå ifrån tillståndets innehåll när man avgör om verksamheten är en IED-verksamhet är bra.



#### 4.2.3 HUVUDSAKLIG INDUSTRIUTSLÄPPSVERKSAMHET

Länsstyrelsen bedömer att införandet av 1:7 b § kommer att underlätta tillsynsmyndigheternas bedömning av vad som ska anses vara den huvudsakliga IED-verksamheten. Det kommer dock fortfarande finnas fall som blir svåra att bedöma. Länsstyrelsen vill därför poängtera att det är viktigt att Naturvårdsverket snarast tillsynsvägleder i frågan bland annat genom att revidera faktablad, vägledningar etc.

Vid bedömning av vad som ska utgöra huvudverksamhet och sidoverksamhet hänvisar Naturvårdsverket till FAQ-vägledningen från EU-kommissionen som innehåller vissa fastlagda kriterier. I remisstexten anges EU-kommissionens kriterier utan inbördes rangordning. I Naturvårdsverkets förslag är kriterierna däremot rangordnade från 1 till 3. Länsstyrelsen anser att det är viktigt att samma bedömning görs inom hela EU, och att kriterierna ska vara olika viktade vid bedömningen av vad som ska utgöra huvudverksamhet, endast om också EU-kommissionen rekommenderar detta.

##### 4.2.3.1 FÖRSLAG – KRITERIER FÖR BEDÖMNING AV HUVUDVERKSAMHET

Det tredje kriteriet för att avgöra vilken verksamhet som är den huvudsakliga IED-verksamheten är ”vad som anges i slutsatser om bästa tillgängliga teknik”. Detta innebär att samtliga BREF:ar för aktuell IED-verksamhet behöver vara offentliggjorda innan bedömningen kan ske utifrån detta kriterium, vilket Länsstyrelsen ser skulle kunna innebära bekymmer för verksamhetsutövare och tillsynsmyndighet i några särskilda fall. Om de BREF:ar som är aktuella för en viss verksamhet offentliggörs under en längre period ser Länsstyrelsen att en situation kan uppstå där verksamheten får mycket ont om tid för att vidta eventuella åtgärder för att uppfylla BAT-slutsatserna. Särskilt svårt blir det om det vid offentliggörandet av den sista av de för verksamheten aktuella BREF:arna visar sig att den huvudsakliga IED-verksamhetens BREF offentliggjordes långt tidigare.

#### 4.2.4 KLASSIFICERING AV INDUSTRIUTSLÄPPSVERKSAMHET

Länsstyrelsen anser att Naturvårdsverkets förslag om att tydliggöra att tillsynsmyndigheten ska fatta beslut om huvudverksamhet och eventuell sidoverksamhet är bra. Det innebär en ökad tydlighet för såväl tillsynsmyndighet som verksamhetsutövare.

Vid IED-verksamheter som omfattas av flera BREF-dokument är det inte alltid uppenbart vilken verksamhet som är den huvudsakliga innan BREF-dokumentet offentliggjorts. Det kan då innebära svårigheter vid miljörapporteringen av BAT-slutsatser eftersom den första redovisningen i miljörapport ska ske det första året efter det att den huvudsakliga IED-verksamhetens BAT-slutsatser har offentliggjorts. Som Länsstyrelsen



konstaterar ovan behöver därför samtliga BREF:ar vara offentliggjorda innan verksamhetsutövaren kan föreslå huvudverksamhet och sidoverksamhet i samband med miljörapporteringen (om tredje kriteriet i 1:7 b § ska kunna tillämpas). Länsstyrelsen ser att detta innebär en otydlighet vad avser när BAT-slutsatserna för första gången ska redovisas i miljörapporten.

#### 4.2.4.1 FÖRSLAG - KLASSIFICERINGSBESLUT

Länsstyrelsen anser att första stycket i 1:7 a § ska ha följande lydelse:

*"Tillsynsmyndigheten ska i beslut fastställa en IED-verksamhets huvudverksamhet och eventuell sidoverksamhet enligt 2 § tredje och fjärde styckena."*

Tillägget att förelägga verksamhetsutövaren att följa föreläggandet bör tas bort eftersom det är underförstått att beslutet ska följas.

Länsstyrelsen anser att övergångsbestämmelserna enligt punkt 1 bör sättas till sex månader efter ikraftträdandet av förordningsändringarna. Tre månader är en kort tid med hänsyn till att det är flera steg innan IED-verksamheten kan lämna in ett förslag. Verksamheten ska uppmärksamma förordningsändringen/tillsynsmyndigheten ska underrätta verksamheten och verksamheten ska därefter utreda frågan och ta fram ett förslag. Länsstyrelsens erfarenhet är att det finns en fördel att ha en viss marginal vad gäller den här typen av övergångsbestämmelser för att undvika onödiga överträdelser.

#### 4.2.6.3 MINIMERA ANTALET UNDANTAG I BESTÄMMELSERNA

Länsstyrelsen anser att det är mycket bra att undantagen från provningsplikten med svärlästa hänvisningar minimeras och att lagstiftningen blir så tydlig som möjligt. En kompletterande vägledning kommer, som Naturvårdsverket konstaterar, ändå att behövas. Det är viktigt att arbetet med en sådan vägledning prioriteras för att finnas tillgänglig när lagstiftningen träder i kraft.

## 5. ÄNDRINGAR I 2–28 KAP. MILJÖPRÖVNINGSFÖRORDNINGEN

### 5.13 15 KAP. STÅL OCH METALL

Länsstyrelsen anser att ett förtydligande behövs avseende om produktionsbegränsningarna 20 ton per dygn och 5 000 ton per kalenderår i 15 kap. 14§ avser smältkapaciteten. I princip samtliga tillstånd för gjuteriverksamhet inom länet har en tillståndsbegränsning som avser produktion av gott gods. I detta begrepp innefattas att återgång från produktionen smälts om för att räknas som producerad mängd först när en produkt är klar för leverans till kund. I nuläget är det ingen som är klassad som en IED-anläggning. Om produktionsmättet avser smältkapaciteten, finns en risk för att anläggningar med tillstånd att gjuta upp emot 5 000 ton gott gods kommer att överskrida gränsen för 27.101-i.



#### 5.14.3.2

Länsstyrelsen noterar att nivån för när tillståndsplikten börjar gälla enligt 16:2 § (28.20 B) marginellt har ändrats. Nuvarande lydelse anger att anläggningen omfattas ”om behandlingsbadet har en sammanlagd volym som överstiger 1 kubikmeter...” Föreslagen lydelse anger att anläggningen omfattas ”om behandlingsbadet har en sammanlagd volym mellan 1 och 30 kubikmeter...”. Detta medför att de C-verksamheter som har behandlingsbad på 1 kubikmeter går från anmälningspliktig verksamhet till tillståndspliktig verksamhet (om de samtidigt ger upphov till mer än 10 kubikmeter avloppsvatten, vilket de flesta gör). Länsstyrelsen vill påtala att det kan bli konsekvenser när man ändrar nivån på denna verksamhetskod, även om ändringen är marginell.

Länsstyrelsen noterar att det för flera andra verksamhetskoder också finns denna typ av marginella ändringar i nivåerna, vilket kan få konsekvenser för berörda verksamhetsutövare och tillsynsmyndigheter.

#### 5.16.2 19 KAP. 1 § MPF

Länsstyrelsen ser positivt på att 19:1 § förtydligas så att verksamhetsbeskrivningarna stämmer överens med bilaga 1 IED.

#### 5.16.3 19 KAP. 2 OCH 4 §§ MPF

Länsstyrelsen anser att det fortfarande är otydligt hur träimpregneringsanläggningar ska klassificeras i förhållande till 8 kap. 1-2 §§. Det finns därför fortfarande ett behov av att förtydliga dessa verksamhetskoder. Länsstyrelsen anser att 8 kap. i första hand bör tillämpas eftersom det bäst beskriver verksamheten och i synnerhet kopplingen till IED.

#### 5.16.4 19 KAP. 3 OCH 5 §§ MPF

Länsstyrelsen noterar att anmälningsplikt föreslås för anläggning där mer än 500 kg organiska lösningsmedel förbrukas per kalenderår vid lackering av vägfordon till följd av reparation, underhåll eller dekoration som sker utanför tillverkningsanläggningar. Eftersom sådana verksamheter idag är anmälningspliktiga först vid en förbrukning av minst 5 ton organiska lösningsmedel per år är det av stor vikt att Naturvårdsverket tar fram vägledning i frågan för kommunernas räkning.

## 6. AVFALLSHANTERING 29 KAP. MPF

### GENERELLA KOMMENTARER TILL AVSNITT 6

Länsstyrelsen anser att det är bra att strukturen görs om samtidigt som verksamhetskoderna behålls, att IED förtydligas i verksamhetskoderna samt att IED-koderna inte bryts ut. Det är även bra att de större verksamheterna står först och att undantagen blivit färre.



### 6.3 EU:S KRAV PÅ AVFALLSOMRÅDET

Länsstyrelsens uppfattning är att detta kapitel sannolikt kommer att innebära mycket mer omfattande konsekvenser för kommunernas miljökontor och deras handläggningstider än vad som anges i remissen. Det kommer även att få konsekvenser för länsstyrelserna eftersom det kommer att öka behovet av tillsynsvägledning. Antalet överklaganden av kommunernas beslut kan likaså komma att öka. Länsstyrelsen föreslår att Naturvårdsverket tar fram vägledande material samt förslag till beslutsmall.

#### 6.4.1 MÄNGDGRÄNSER

Länsstyrelsen anser att det är bra att mängderna anges tydligt som undre och övre tröskelvärden (mängdgränser). Vi vill uppmärksamma Naturvårdsverket på att detta faktiskt innebär en förändring i gränserna eftersom det tidigare angavs exempelvis "större än 10 ton" ( $>10$  ton), vilket nu ersätts av "mellan 10 ton och 30 000 ton" ( $\geq 10$  ton,  $\leq 30\,000$  ton). Detta innebär att det kan finnas verksamheter som enligt beslut får lagra upp till 10 ton och då får en ny klassning.

#### 6.4.3 BEGREPPET ANLÄGGNING

Mot bakgrund av att anläggningsbegreppet tas bort anser Länsstyrelsen att de otydligheter som fortfarande finns gällande snöupplag måste klargöras.

#### 6.4.5 BEGREPPET ICKE-FARLIGT AVFALL

Länsstyrelsen anser att förordningen tydliggörs genom användningen av ett mer direkt begrepp. Vi vill dock påtala att begreppet inte verkar användas konsekvent och att ett tydliggörande behövs gällande inert avfall (se 29 kap:14, 15, 16, 21, 37 och 38 §§).

#### 6.4.7 BEGREPPET MELLANLAGRING

Ett ändrat synsätt på lagringsbegreppet kommer att leda till ökat behov av tillsynsvägledning. Mot bakgrund av att ändringen får stora konsekvenser för vilka verksamheter som ska betraktas som IED-verksamheter anser Länsstyrelsen att det är särskilt viktigt att Naturvårdsverket tillsynsvägleder i frågan.

#### 6.4.8 LAGRING I AVVAKTAN PÅ BEHANDLING

Naturvårdsverket föreslår att lagring av farligt avfall över 50 ton i anslutning till behandling ska anses som en IED-verksamhet. Länsstyrelsen anser att det är olyckligt att Naturvårdsverket inte sett någon möjlighet att undanta dessa verksamheter från IED. Förslaget kommer att leda till stora konsekvenser för såväl tillsynsmyndighet och verksamhetsutövare utan att någon miljövinst uppnås.



#### 6.5.6 MEKANISK BEARBETNING (29 KAP. 9 OCH 10 §§)

I likhet med resonemanget under 6.4.1 kan ändringen av formuleringarna kring mängdgränser innebära att vissa anmälningspliktiga verksamheter kommer att räknas som tillståndspliktiga efter ändringen.

#### 6.5.7. UTTJÄNTA MOTORDRIVNA FORDON (29 KAP. 11 OCH 12 §§)

Länsstyrelsen ser positivt på att lagring av uttjänta fordon enligt Naturvårdsverket ska betraktas som en del av insamling om detta är den huvudsakliga hanteringen av fordon, men som en del av bilskrotningsverksamheten om verksamheten omfattas av verksamhetskoderna för återvinning av uttjänta fordon (sid 202). Det är dock inte entydigt att lagring av uttjänta fordon i anslutning till bilskrotsverksamhet ska anses som lagring i samband med insamling eller en del av bilskrotsverksamheten eftersom det står att det ska räknas som en del av insamlingen på s 189 och 191. Länsstyrelsen ser ett behov av att Naturvårdsverket klarlägger detta.

Vidare anser Länsstyrelsen att det är mycket positivt att även mindre fordon kan behandlas vid en auktoriserad bilskrot utan att verksamheten blir tillståndspliktig.

#### 6.5.9 BIOLOGISK BEHANDLING (29 KAP. 15 – 17 §§)

Länsstyrelsen anser att det bör förtydligas vad som avses med externt slam. Omfattas endast slam som tillförs rötningsanläggningen direkt från andra anläggningar eller ingår även externslam som tas emot vid reningsanläggningen för behandling i verket innan det tillförs rötningsanläggningen. Länsstyrelsen delar Naturvårdsverkets syn på att det finns behov av förtydliganden och vägledning.

#### 6.5.12 UPPLÄGGNING (29 KAP. 33 OCH 34 §§)

Länsstyrelsen ställer sig frågande till att uppläggning av muddermassor över 1000 ton eller på ett annat ställe än längs med sund, kanaler, etc. ska räknas som deponering eftersom muddermassor ofta innehåller organiskt material, för vilket deponiförbud gäller.

#### 6.5.17 BEHANDLING AV FARLIGT AVFALL SOM UPPKOMMIT I DEN VERKSAMHET DÄR ANLÄGGNINGEN FINNS (29 KAP. 46 OCH 47 §§)

Länsstyrelsen vill uppmärksamma att även om få anläggningar har nuvarande verksamhetskod 90.380 som huvudkod så är det betydligt fler verksamheter som omfattas av verksamhetskoden idag. Länsstyrelsen uppskattar att det är ett 80-tal i landet. Därmed blir påverkan större än vad Naturvårdsverket beräknat.



#### 6.5.19 ÅTERVINNING ELLER BORTSKAFFANDE AV ICKE-FARLIGT AVFALL (29 KAP. 49-50 §§)

Länsstyrelsen anser att det kommer att behövas vägledning om vad som är att betrakta som förbehandling av avfall för förbränning eller samförbränning för att kunna bedöma om 29 kap. 49-50 §§ eller 29 kap. 9-10 §§ är tillämpliga. Vi har även noterat en trolig felaktighet i förslaget till nya 22 § i 29 kap. Denna föreslås omfatta verksamheter med en *maximal tillförd avfallsmängd på 25 000 ton*, där det tidigare och i enlighet med IED angetts att verksamheter med *större tillförd mängd* än 25 000 ton omfattas av punkten.

#### 6.5.21 ÅTERVINNING ELLER BORTSKAFFANDE AV FARLIGT AVFALL (29 KAP. 54-56 §§)

Länsstyrelsen anser att det i nya 23 §, verksamhetskod 90.435-i, finns en otydlighet i punkt ”2. Fysikalisk-kemisk behandling”. I och med bindestrecket kan tolkningen göras att det ska röra sig om en fysikalisk och kemisk process alternativt att det ska vara en kemisk eller fysikalisk process. I punkt 3 och 4 finns ett snedstreck istället för ett bindestreck, vilket, enligt Länsstyrelsen indikerar att betydelsen skiljer sig åt. Fysikalisk-kemisk skrivs även ut som ”fysikalisk/kemisk” samt ”fysikalisk kemisk” i brödtexten, vilket ger upphov till otydligheter.

Överlag ser Länsstyrelsen ett behov av vägledning från Naturvårdsverket för att säkerställa att vad som ska ingå i återvinnings- och bortskaffningsförfarandena bedöms på ett likvärdigt sätt. En sådan vägledning kan med fördel innehålla ett antal exempel.

#### 6.5.10.1 FÖRBRÄNNING AV AVFALL

Definitionen av ”avfallsförbränningsanläggning” bör anges i kod 29:2 § (likt definitionen för ”samförbränningsanläggning” anges i koden 29:1 §).

Länsstyrelsen anser att det är bra att begreppen ”avfall” eller ”annat avfall än farligt avfall”, som tidigare angetts, förtydligas till att vara ”icke-farligt avfall”.

I samband med Naturvårdsverkets tidigare vägledning rörande tolkningen av verksamhetskoden 40.60 C har det framkommit att Naturvårdsverket anser att med ”eldningsolja” avses endast fossil eldningsolja, medan med ”bränslegas” avses både fossil- och biogen gas. Eftersom detta inte tydligt framgår av koden bör man antingen göra ett förtydligande i lagstiftningen eller ta fram vägledning kring hur begreppen ska tolkas (sidan 161, 21:8 § verksamhetskod 40.60 C).



### 13 AVGIFTER FÖR PRÖVNING OCH TILLSYN

Länsstyrelsen har inga synpunkter på de förändringsförslag som framställs i redovisningen. Vi önskar dock framföra synpunkter avseende avgiftskoderna som rör verkstadsindustri (34.70 B), och som fram till år 2015 haft följande utformning:

**34.70** För en verksamhet som är tillståndspliktig enligt punkt 34.70 i bilagan till förordningen om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd ska avgiften betalas

1. med 74 000 kronor (L) eller 26 000 kronor (K), för en verkstadsindustri med mer än 20 000 men högst 100 000 kvadratmeter verkstadsyta (exklusive yta för enbart montering) och med fler än 20 maskinbearbetningsplatser,
2. med 52 000 kronor (L) eller 18 000 kronor (K), för en verkstadsindustri med mer än 20 000 men högst 100 000 kvadratmeter verkstadsyta (exklusive yta för enbart montering) och med inte fler än 20 maskinbearbetningsplatser, och
3. med 25 000 kronor (L) eller 8 800 kronor (K), för en verkstadsindustri med högst 20 000 kvadratmeter verkstadsyta (exklusive yta för enbart montering) och med en förbrukning av sammanlagt mer än 2 000 liter skärvätskor eller processoljor i koncentrat per kalenderår.

Från och med år 2015 har avgiftskoderna för verkstadsindustri (34.70 B) följande utformning:

**34.70** För en verksamhet som är tillståndspliktig enligt 18 kap. 7 § miljöprövningsförordningen (verksamhetskod 34.70) är

1. beloppet 111 000 kronor (L) eller 39 000 kronor (K), för tankvolym på mer än 50 kubikmeter,
2. beloppet 78 000 kronor (L) eller 27 000 kronor (K), för tankvolym på mer än 35 kubikmeter men högst 50 kubikmeter, och
3. beloppet 37 500 kronor (L) eller 13 200 kronor (K), för tankvolym på mer än 20 kubikmeter men högst 35 kubikmeter

Länsstyrelsen har exempel inom länet på mindre verkstadsindustrier som före år 2015 omfattades av avgiftskod 34.70-3. Avgiftskoderna för verkstadsindustri grundade sig bland annat på skärvätskeförbrukning, verkstadsyta och maskinbearbetningsplatser och har därför inte stämt överens med utformningen av verksamhetskoden i miljöprövningsförordningen (2013:251) där begränsningarna i koderna grundar sig på total installerad tankvolym för skärvätskor och processoljor. Beskrivningen av de olika avgiftsnivåerna har formulerats om i nya förordningstexten och stämmer numera överens med verksamhetsbeskrivningen enligt verksamhetskod 34.70 i miljöprövningsförordningen. I och med justeringen av texten i avgiftskoderna omfattas dessa verksamheter istället av avgiftskod 1, utan att ha utökat sin verksamhet. De generella avgiftshöjningarna och utformningen av avgiftskoderna innebär en höjning från 25 000 kr till 111 000 kr (Länsstyrelsen tillsynsmyndighet) för en sådan verksamhet. De



tillståndspliktiga verkstadsindustrierna i Jönköpings län är relativt få och består i flera fall av små och medelstora företag. Länsstyrelsen gör bedömningen att tidsåtgången för prövning och tillsyn inte skiljer mellan verksamheter med en tankvolym på 20 och 50 m<sup>3</sup> i den omfattning som avgiftsnivåerna indikerar. Vid jämförelse av verkstadsindustrins avgiftsnivåer med ytbehandlingsindustrins som har en generellt högre miljöpåverkan, särskilt om det innefattar vattenutsläpp ligger avgifterna klart lägre för ytbehandlingsindustrin. Länsstyrelsen anser generellt att avgifterna är för höga i förhållande till det behov av arbete med prövning och tillsyn som föreligger åtminstone för de verkstadsindustrier (34.70 B) som är lokaliserade inom länet.

Sammanfattningsvis anser Länsstyrelsen att avgiftsnivåerna för verksamhetskod 34.70 bör justeras så att skillnaden i avgift mellan de olika nivåerna i tankvolym inte blir så markanta som i dagsläget för små och medelstora företag. Detta innebär att ytterligare en parameter kan behöva införas för att särskilja riktigt stora verkstadsindustrier från de mindre företagen med relativt liten miljöpåverkan.

## KAP 11 BERG OCH NATURGRUSTÄKTER

Länsstyrelsen har inga invändningar mot Naturvårdsverkets förslag på förordningsändringar. Vi konstaterar dock att den nya tidsgränsen, att upplag får "lämnas kvar som längst i fem år efter att beslut fattats" innebär ett merarbete för kommunerna, vilket inte framgår av remissen. När tåkten har avslutats med kvarlämnade upplag (< 2 hektar) övergår verksamheten från att vara tillståndspliktig B-verksamhet till att bli en U-verksamhet, där kommunens miljönämnd är tillsynsmyndighet. Regelförslaget innebär att kommunen då kommer att få ett ansvar att följa upp att upplagen transporteras bort inom fem år samt ta ställning till åtgärd i de fall där upplagen inte blivit borttransporterade inom denna tidsgräns. Länsstyrelsen anser att det behövs ett förtydligande av konsekvenserna för kommunernas utökade tillsynsansvar, alternativt ett förtydligande av om Naturvårdsverket avser att tillsynen över upplagen skulle kvarstå för tillsynsmyndigheten för den avslutade täktverksamheten.



I den slutliga handläggningen av detta ärende, i vilket landshövding Minoo Akhtarzand beslutat och avdelningschef Emma Willaredt varit föredragande, har samråd även skett med enhetscheferna Gustav Enander och Malin Lund samt med länsråd Anneli Wirtén.

Minoo Akhtarzand  
Landshövding

Emma Willaredt  
Avdelningschef

**Kopia**

Minoo Akhtarzand  
Anneli Wirtén

Miljö- och samhällsbyggnadsavdelningen: Emma Willaredt, Gustav Enander